

точка съ запятая **le point-virgule** двоеточіе, **les deux points**; точка **le point**; знакъ вопросительный **le point interrogatif**; знакъ восклицательный **le point exclamatif**.

1) За запятаіѣ-тѣ (,)

Запятая—та се употреблява: — 1) За да се раздѣлятъ двѣ подобни части на едно и сѣщое предложеніе, както подлежащи, сказуми и допѣлненія одного вида. — Исключеніе. — Запятая не се употреблява помежду двѣ подобни части на сѣщое предложеніе, кога тѣ двѣ части сѣ соединени чрезъ сѣюзи **et, ou, ni** и когато тѣ части могѣтъ да се произнесѣтъ съ единъ духъ, както: *Je lirai ou je dormirai; il n'a pas reçu votre lettre ni la mienne.* — Ако обаче тѣ части сѣ дълги и не могѣтъ да се произнесѣтъ съ единъ духъ, то запятая се стави помежду имъ мѣкаръ и да сѣ соединени чрезъ **et, ou** и **ni** както:

Nul n'est content de sa fortune,

Ni mécontent de son esprit.

2) Предъ единъ глаголъ, отдѣленъ отъ подлежаще-то си чрезъ едно дългичко вмѣстительно и изъяснительно израженіе. Примѣръ: *L'homme, qui est insensible aux malheurs de ses semblables, est un égoïste.*

3) Запятая се стави ёще на мѣсто на единъ подразумѣваемій глаголъ. Примѣръ:

L'amour de la gloire meut les grandes âmes; l'amour de l'argent, les âmes vulgaires.

2) За точкѣ съ запятая (;)

Точка съ запятая се употреблява: —

1) За да се раздѣлятъ подобни тѣ по дългички предженія. — 2) За да се раздѣлятъ главни—тѣ части, или предложенія на всяко едно изчисленіе, на които второстепенни—тѣ и по—долни части изискватъ една запятаѣ. — Примѣръ:

On distingue diverses sortes de styles; le style, facile qui ne sent pas le travail; le style naturel, qui n'est, ni recherché, ni forcé; le style rapide, qui attache, et qui entraîne etc: —